

ledes at ogsaa yngre Mænd kunde blive ansat i Folkekirken. Jeg finder ikke, det er en heldig Regel, at der kan gives Dispensation. Jeg vil hellere have, at det er Lovens Regler, der gælder, og jeg er bange for, at en saadan Bestemmelse om, at der kan gives Dispensation, maaske kan vække Lysten hos nogle unge Mennesker til at søge at faa et af Folkekirkens Embeder. Det skulde helst være saaledes, at det er Menigheden, der søger at faa en Mand, om hvem den tror at vide, at han er tjenlig for den, og at han kan gøre en god Gerning iblandt Menighedens Medlemmer. For øvrigt har det vist sig i det Par Aar, vi har haft denne Lov, at der slet ikke har været nogen stor Trang hos Menighederne til at faa ansat Folk, der ikke var Teologer. Man har faaet ansat nogle amerikanske Præster, som altsaa var ordinerede og har været Præster i Forvejen og havde en vis Uddannelse, og enkelte Missionærer, men af egentlig ueksaminerede har vi ingen faaet ansat. Der har altsaa ikke vist sig nogen Trang dertil, uagtet der har været Præstemangel, og navnlig er der ingen Menigheder, der har bedt om en saadan Mand, men der er enkelte Ansøgere, som har prøvet paa at komme ind, uden at det er lykkedes. Jeg ved egentlig kun een Menighed, der har henvendt sig til mig om at faa en ueksamineret Mand, en Indremissionær fra Sønderjylland, som nu er paa Sjælland, ham ønskede vedkommende Menighed, men Biskoppen i Aarhus, som skulde anbefale, sagde nej, og saa kunde det ikke lade sig gøre ifølge Loven. Der har, som sagt, ikke vist sig stor Trang, men alligevel finder jeg det rimeligt, at man bibeholder Bestemmelsen, og jeg tror, vor Lovgivning bør være saaledes, at skulde der vise sig Trang til det, kan vi imødekomme den.

Jeg kommer derefter til *Forslag til Lov om Valg af Biskopper*. Ogsaa her var der i det kirkelige Udvalg nogen Meningsforskell. Der var 6 Medlemmer af det kirkelige Udvalg, som slet ikke ønskede nogen Forandring i det bestaaende, men mente, at det var allerbedst, naar det var Ministeren, som klarede alt det og gjorde Indstilling om, hvem der skulde være Biskop, for, sagde de, saa blev der taget Hensyn til alle Partier; hvis der skal være Valg, bliver det let Partivalg. Ja, det er muligt, at der bliver taget Hensyn til alle Partier, naar Ministeren alene skal gøre Indstilling og paa eget Ansvar, ganske sikker kan man ikke være i den Henseende, og ganske sikker kan man heller ikke være paa, at det *rette* Hensyn bliver taget til alle

Partier, men det er man sikker paa, at naar Menighederne selv gør Indstilling og selv faar Indflydelse, saa bliver der taget Hensyn til Menighedernes Ønsker. Der var 7 Medlemmer, som foreslog, at man skulde nøjes med en Slags vejledende Afstemning ved, at der blev sendt Stemmesedler ud til Menighedsraadsmedlemmer og Præster; der saa kunde stemme om, hvem de helst vilde have, og derefter kunde hele Dyngen af Stemmesedler komme til Ministeren, saa han kunde se, hvem der var stemt paa. Endelig var der et Flertal, som samlede sig om Ønsket om at faa foretaget virkelige Valg og give Menighedsraad og Præster virkelig Valgret, som skulde udøves paa middelbar Maade ved Valgmænd ved et Møde i Stiftsstaden. Der er altsaa flere Forslag. Mit Forslag, som jeg herved har den Ære at fremsætte, gaar ud paa at give Menighedsraadene og Præsterne en virkelig Valgret, udøvet gennem skriftlig Afstemning, thi det er min Opfattelse, at det bliver for dyrt med disse Valgmøder. Vi skal undgaa alt, hvad der volder for megen Bekostning, ikke mindst i disse Tider, og derfor foreslaar jeg, at det skal ske ved skriftlig Afstemning, og jeg foreslaar, at den Kandidat, som faar to Trediede af de læge Mænds Stemmer og to Trediede af Præsternes Stemmer, skal indstilles til kongelig Udnævnelse som Biskop. Nu vil maaske ærede Medlemmer sige: „Ja, men det var da et meget højt Tal, Ministeren her foreslaar; her er to Sæt Vælgere, og saa kræves der to Trediede af hver. Det vil være vanskeligt at naa“. Ja, det vil det vist, det tror jeg ogsaa, men det vil altsaa sige, at i Kravet om saa højt et Tal, ligger der et Krav om, at den, der skal indstilles til Biskop, skal være en Mand, der er hævet saa højt over Partierne, at de i Virkeligheden kan respektere ham fra flere end een Side, og at Partierne derved kommer til at forhandle indbyrdes for at faa et fælles Resultat. Hvis ingen har to Trediede af Stemmerne, skal Ministeren efter Lovforslaget sende Afstemningsresultatet rundt til de Biskopper, der sidder, og udbede sig deres Udtalelse vedrørende de Kandidater, der er stemt paa, og først bag efter kan Ministeren træffe sit Valg om, hvem han vil indstille til kongelig Udnævnelse. Vi staar her overfor et nyt Omraade, et Omraade, hvor der er fremsat bestemt Ønske om, at Menighederne skal have stærk Indflydelse paa, hvem der skal være deres Biskop. Det Spørgsmaal kan løses paa forskellig Maade, som jeg her har nævnt. Jeg har ment, at den Maade, jeg her foreslaar, er baade den mest praktiske og den,